

ติดตามเรื่องเล่า คนไทยหัวใจสิงห์ - หน้า 29

Boon Rawd Brewery 80

คนไทยหัวใจสิงห์

กลืนจิตอาสา นิสิตมหาสารคาม

จุด เริ่มต้นเรื่องราวของคำว่า "จิตอาสา" ของผมเริ่มขึ้นตอนที่ผมเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ณ ที่แห่งนี้คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผมเข้ามาเรียนในระดับปริญญาตรีสาขา รัฐศาสตร์ เอกการเมืองการปกครอง สมดังปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ว่า "พหุณ อนุชาติ ชีวะ" ผู้มีปัญญาพึงเป็นอยู่เพื่อมหาชน การที่ได้เป็นนิสิตได้เรียนในมหาวิทยาลัยนั้น ภาพลักษ์ณ์คือต้องเรียนหนังสือให้เก่งในห้องเรียน แต่ในทางกลับกันคือ มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีอัตลักษณ์ที่บ่มเพาะให้นิสิตเป็นผู้มีจิตอาสาธณะคือการเป็น "นิสิตกับการช่วยเหลือสังคมและชุมชน"

ผมเริ่มทำกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยมา โดยตลอดตั้งแต่เข้ามาปีหนึ่ง จากเป็นผู้เข้าร่วมทุกกิจกรรมจนกระทั่งปีสาม ได้รับการเลือกตั้งให้เป็น องค์การนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปี 2555 ก็ได้เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทุกอย่างภายในมหาวิทยาลัยตลอดปีการศึกษา

กิจกรรมหนึ่งที่ผมขอหยิบยกขึ้นมาอันเนื่องจากผมมีความภาคภูมิใจอย่างยิ่งด้วยบริบทที่เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ภายใต้ชุมชนและสังคม ผมและเพื่อนๆ ทีมงานมีแนวคิดที่จะตอบแทนสังคม โดยการสำรวจชุมชนบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยว่ามีชุมชนไหนที่กำลังขาดแคลนในเรื่องใดบ้าง จึงได้ไปเจอชุมชนบ้านหัวหนอง ด.ขามเรียง อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากมหาวิทยาลัยออกไปประมาณ 4 กิโลเมตร

สิ่งที่ชุมชนต้องการคือการต่อเติมศาลาการเปรียญที่วัดให้แล้วเสร็จ

แต่กระนั้นชาวบ้านยังขาดงบประมาณในการก่อสร้าง ด้วยความที่ผมและเพื่อนๆ ยังเป็นนิสิต เงินที่จะนำไปช่วยก็คงหลายแสนบาทคงต้องหายากแน่ๆ จึงได้มาปรึกษาพี่ๆ เจ้าหน้าที่กิจกรรมนิสิตซึ่งดูแลการจัดกิจกรรมควบคู่ไปกับนิสิต

ด้วยช่วงนั้นใกล้เทศกาลทอดกฐินจึงได้ลงมติกันว่า จะจัดทำกฐินสามัคคีขึ้น แต่การตั้งกองกฐินนั้นจะต้องมีค่าใช้จ่ายมากพอสมควร จึงได้ไปปรึกษากับชาวบ้านอีกรอบ ชาวบ้านจึงแนะนำให้ทำเป็นกฐินโบราณภาษาอีสานเรียกว่ากฐินแล่น กิจกรรมดังกล่าวจึงได้เกิดขึ้น ผมเชื่อว่าการจัดกิจกรรมครั้งนั้นมัน ได้อะไรมากกว่าการที่ได้ช่วยเหลือชุมชนแห่งนี้ เพราะได้เรียนรู้วิถีชุมชนและถือเป็นการเรียนรู้นอกห้องเรียนไปด้วย

ลักษณะของกิจกรรมกฐินโบราณครั้งนี้

ไม่ได้ทำวันเดียวสองวันแล้วเสร็จ ผมและทีมงานได้นัดประชุมเพื่อนๆ ชมรมในสังกัด องค์การนิสิต และได้วางแผนจัดเตรียมงานพร้อมชาวบ้าน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ควบคู่กับการทำกิจกรรม

ก่อนที่จะถึงวันงานเวลาว่างจากการเรียนผมและเพื่อนๆ ก็จะเดินทางไปยังชุมชนแห่งนี้ทุกวันเพื่อเตรียมองค์กฐิน ซึ่งองค์ประกอบขององค์กฐิน โบราณนั้นทุกอย่างจะต้องประดิษฐ์ขึ้นมาเอง ตั้งแต่การทำผ้ากฐินซึ่งจะต้องย้อมสี

ตัดเย็บเอง และองค์ประกอบอื่นๆ

พวกเราแบ่งกลุ่มกันทำงานควบคู่กับการเรียนรู้วัฒนธรรมตามความสนใจ อาทิ กลุ่มทำธงในงานกฐินจะต้องวาดเองพร้อมลงสีให้สวยงาม กลุ่มการทำพู่โบราณ กลุ่มการจัดเตรียมเครื่องกฐิน โบราณ กลุ่มเย็บผ้า และการย้อมผ้าไตรจีวรด้วยมือต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นพวกผมและชาวบ้านได้ร่วมแรงร่วมใจกันจัดทำขึ้น

พอดีช่วงเย็นหรือเวลาว่างจากการเรียนพวกเราจะไปเปิดรับบริจาคจากทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย เดินสายเรียโรอบเมืองมหาสารคาม เปิดหมวกตามตลาดน้อยคือ ตลาดที่อยู่ภายในมหาวิทยาลัย โดยได้รับความสนใจจากทุกภาคส่วนและผู้คนภายในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี

ผมและทีมงานก็ได้ทำกิจกรรมนี้ทั้งการเปิดรับบริจาคและการเตรียมงานต่างๆ ใช้เวลาเตรียมงานอยู่ถึงครึ่งเดือน จนกระทั่งเมื่อถึงวันงานก็มีการสมโภชองค์กฐินทั้งวันมีอาจารย์ บุคลากร นิสิต ชาวบ้านและผู้มาร่วมทำบุญมากมาย จนจิตใจและปลื้มใจสุดๆ

ภายในงานชาวบ้านก็จะไปหาปลาทำกับข้าว ทำข้าวต้มมัด ทำขนมจีน มีการละเล่นต่างๆ เช่น การทำสอยความหากุศลนำรายได้

เข้าวัด การขับร้องสรภัญญะ และยังมีกิจกรรมสืบชอชตา หาสอขปุ้(เล่านิทาน และเรื่องเล่าเกี่ยวกับประเพณีทอดกฐิน) ทุกอย่างชาวบ้านก็จะร่วมมือกันทำกับนิสิตด้วยความร่วมมือร่วมใจเป็นอย่างดี ถึงช่วงบ่ายก็มีการแห่กฐินรอบหมู่บ้านและถวายผ้ากฐินองค์กฐิน รวมทั้งปัจจัยที่ผมและทีมงานตลอดจนเพื่อนๆ ชมรมต่างๆ หน่วยงานต่างๆ ที่มาร่วมทำบุญ ยอดเงินทอดกฐินครั้งนี้เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 230,013 บาท

ยอดเงินที่ได้บรรลุวัตถุประสงค์เป็นอย่างมาก เพราะไม่คิดว่าจะได้เยอะขนาดนี้ ชาวบ้านต่างก็ปลื้มและดีใจเป็นอย่างมาก หลังจากทอดถวายเสร็จจุดเทียนก็ได้มีการฉลองสมโภชกฐิน ด้วยการจัดวางชาวบ้านทั้งนิสิตและชาวบ้านต่างสนุกสนานเฮฮา ม่วนซื่นตามประสาชาวบ้าน เงินที่ได้จากการทำริ้วชวบ้านก็ถวายสมทบทุนเพื่อสร้างศาลาการเปรียญต่อไป

หลังจากเสร็จกิจกรรมทั้งชาวบ้านและนิสิต รวมถึงผมและทีมงานเพื่อนๆ ผู้จัดการต่างปลื้มใจเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้เป็นผู้ให้กับสังคม ได้ตอบแทนพื้นที่ที่ตนและเพื่อนๆ ได้มาเรียนร่วมกับเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ว่า "การเป็นที่พึ่งของชุมชนและสังคม"

ธีรวัฒน์ บริจันทร์

จ.มหาสารคาม